

Lars Aslan Rasmussen (S) politisk ordførertale 27. august 2015

(Det talte ord gælder)

København er en fantastisk by.

Det er en by, der på alle de parametre, der er vigtige, lever op til, hvad vi kan forvente af en hovedstad i en af verdens bedste, trygge og mest lige samfund.

Vi er inde i en stadig positiv udvikling, når det handler om vækst, miljø, byudvikling, og livskvalitet.

En udvikling, som vi som socialdemokrater stadig vil støtte op om og medvirke til at gøre bedre for alle københavnere. Uanset hvilken økonomisk, etnisk, religiøs, seksuel baggrund man har.

Derfor ønsker vi også en by, hvor alle kan være. Ikke kun i overført betydning, men også i konkret forstand.

Først og fremmest ønsker vi flere blandede boligområder med forskellige boliger, som folk har råd til at betale. Derfor var det fantastisk, da den tidligere regering ændrede planloven, så det blev muligt at reservere grunde til almene boliger. Noget, der kommer folk med helt almindelige indtægter til gavn.

Glæden deltes dog desværre ikke af alle, da de borgerlige partier i Folketinget stemte imod. Og et af de mindre partier i denne sal gik så vidt som til at udtale "at almene boliger ikke lige er vores kop te".

Men socialdemokraterne kan både lide te og almene boliger. Det kan vi, fordi boligpolitikken er selve fundamentet for den by, vi ønsker, København skal være:

En by hvor forskellige mennesker møder hinanden i dagligdagen på tværs af økonomiske og etniske skel.

Har vi blandende boligområder, får vi også blandede skoler og institutioner. Dermed stiger forståelsen og tolerancen overfor folk, der er anderledes end en selv.

Derfor vil en styrkelse af folkeskolen fortsat være en af de vigtigste prioriteringer for os. Og det er vores ønske, at folkeskolen, uanset hvor man bor, ikke bare nogle gange – men altid er forældrenes første valg. Dette kræver, at der er ordentlige rammer, både rent undervisningsmæssigt, og at lokalerne ikke er gamle og nedslidte. Ligesom det er afgørende nødvendigt, at vi viser tillid til byens mange dygtige lærere, der hver dag gør en forskel for vores børn.

Tillid og respekt for de offentlige ansatte i kommunen er og bliver vigtigt for socialdemokraterne.

Vi ønsker også en by, hvor det er let at komme rundt, både til og fra arbejde og til andre aktiviteter i løbet af dagen.

Vi ved, at diskussionen omkring byens trafikale forhold naturligt nok interesserer rigtig mange københavnere i almindelighed, og i denne her forsamling i særdeleshed.

Lad det derfor være sagt meget klart. Socialdemokraterne mener, at der altid skal være et alternativ til bilen. Det kan være på cykel. Derfor er det vigtigt, at vi fortsat etablerer flere grønne cykelruter, at vi gør det nemt at parkere cyklen, samt at vi

vedligeholder de mange cykelstier, der er rundt omkring i byen.

Ligesom det handler om, at vi styrker den kollektive transport til lands og til vands. Vi ser derfor ligesom mange andre frem til udbygningen af metroen, som uundgåeligt vil have den betydning, at endnu flere københavnere vil bruge den kollektive trafik.

Ligesom vi mener, at der skal være et alternativ til bilen, så respekterer vi også borgernes eget valg til at have en bil og bruge, den når de finder det nødvendigt.

Et godt samfund og en god by kendes dog for os socialdemokrater først og fremmest på, hvordan man behandler samfundets svageste. Hvad enten det er folk med misbrugsproblemer, handicappede, sindslidende, hjemløse eller de, der har svært ved at finde et job. Folk, der er på kant med loven, eller mennesker, der på andre måder har det svært.

Vi vil derfor gerne gøre byen endnu mere tilgængelig for folk med handicap, så de kan komme rundt og bruge byen.

Vi ønsker flere og tidssvarende boliger til folk med psykiske lidelser.

Vi vil fortsat styrke og værne om de banebrydende tiltag på narkoområdet, som er blevet til efter, at gode kræfter på Københavns Rådhus og byens græsrodder har presset Folketinget til at tænke nyt. Dette gælder både i forhold til lægeordineret heroin og til vores sundhedsrum, som giver byens stofbrugere mulighed for at leve et mindre uværdigt liv, og som har nedsat dødeligheden i denne gruppe betragteligt.

Den tidlige indsats vil dog fortsat være vores hovedfokus. Dette ikke mindst når det handler om kriminalitet, hvor vi ved, hvor vigtigt det er at støtte familierne og den enkelte unge, inden man når ud i et liv som hårdkogt kriminel.

Tidlig indsats frem for mere straf og børnedomstole er fortsat vores politik. Og vi misunder ikke kriminalitetsraten i de storbyer rundt omkring i verden, hvor man tror, at man alene kan straffe sig ud af sociale problemer.

Vi vil fortsat arbejde målrettet for, at der også skaffes job til de svageste ledige. Det er vigtigt for vores by, at der også er plads til dem, der bl.a. er visiteret til fleksjob. Sygdom er man ikke selv herre over, og det skal være muligt at få et godt arbejdsliv på trods af helbredet. Det giver mening for både samfund og den enkelte.

Vi ønsker fortsat, at københavnere er sunde. At så mange som muligt cykler, dyrker motion og deltager i de mange gode muligheder for forskellige fritidsaktiviteter, der findes i byen. Dette kræver selvfølgelig plads til at udfolde sig, både udendørs og indendørs, hvilket vi også vil prioritere.

Dog mener vi også, at vi som politikere på Rådhuset skal passe på med konstant at definere, hvad det gode liv er for københavnere. Det kan der være lige så mange opfattelser af, som der er mennesker i byen, og sådan skal det også være.

Jeg tror, at vi alle på ferier rundt omkring i verden har mødt mennesker, som har besøgt København, og som roser byen i positive vendinger og rigtig gerne vil komme på besøg igen. Der er mange forskellige ting, de kan lide ved byen.

Særligt sker det meget ofte, at København nævnes for at have en afslappet, hyggelig stemning og atmosfære, med en høj grad af tolerance og tillid.

Dette billede tror jeg, vi alle kan genkende.

Vi er dog hos Socialdemokraterne også smerteligt bevidste om, at der kan være grupper i samfundet, der ikke altid føler det sådan. Indenfor det seneste år har vi blandt andet oplevet, hvordan danske jøder er blevet chikaneret i byen.

Kulminationen oplevede vi for et halvt år siden ved to tragiske attentater. Det ene rettet direkte mod en jødisk konfirmationsfest i synagogen i Krystalgade.

Vi ved også, at der fortsat er problemer med tilråb og overfald på homoseksuelle, både i de miljøer de færdes i, ligesom der har været enkelte episoder, hvor det er sket ved deres bopæl.

Og vi har set triste eksempler på hjemløse, der er blevet overfaldet, chikaneret og spyttet på.

Seneste eksempel på hadet og intolerancen var efter, at en sindsforvirret mand satte ild til islamisk trossamfund. Her blev gerningsmanden hyldet på de socialmedier af adskillige danskere, der med navn og billede, ærgrede sig over, at moskeen ikke brændte ned og at ingen kom til skade.

Selv om det er et klart mindretal af københavnere, der er intolerante overfor andre, så er hver eneste gang nogen bliver chikaneret på baggrund af seksuel orientering, religiøs eller etnisk baggrund en episode for meget.

Dette vil vi bekæmpe ved at styrke tiltag, der skal nedbryde fordomme og intolerance.

Vi ser frem til et forsat godt samarbejde med vores kollegaer i
Borgerrepræsentationen om langsigtede løsninger på byens udfordringer. Til gavn
for alle i byen, høj som lav, ung som ældre.